

RECULL DE PREMSA

04/10/2013

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
04/10/13	RUBIO LLORENTE VEU LÍCITA UNA CONSULTA PERÒ PELS CURSOS PROCEDIMENTALS / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	5	1
04/10/13	Referents del periodisme / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	6	1
04/10/13	RUBIO LLORENTE DESCALIFICA LAS ELECCIONES PLEBISCITARIAS DE MAS / EL PAIS (NACIONAL) EDIC. CATALUÑA	7	1
04/10/13	RUBIO LLORENTE, CON LA CONSULTA PERO CONTRA LA INDEPENDENCIA / EL MUNDO (ED. CATALUNYA)	8	1
04/10/13	LLORENTE VE POSIBLE QUE EL ESTADO CONVOQUE UNA CONSULTA CATALANA / LA MAÑANA DIARIO DE PONENT	9	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
04/10/13	ACUERDO DE MADRUGADA POR UN FUTURO SIN DESPIDOS EN RTVE / ABC (EDICION NACIONAL)	11	1
04/10/13	RTVE PACTA EL CONVENI AMB LA MAJORIA DELS SINDICATS / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	12	1
04/10/13	ACORD A RTVE PERUN CONVENI QUE EVITARÀ L'ERO / ARA	13	1
04/10/13	JORGE ZEPEDA PERIODISTA I ESCRIPTOR ¿EL PERIODISME ÉS VITAL PER DENUNCIAR LA CORRUPCIÓ, PERÒ NO ÉS SUFICIENT" / ARA	14	1
04/10/13	POR LOS RECUERDOS DE LA SER / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	15	1
04/10/13	PERIODISTES I INTEL·LECTUALS, PER RAFAEL NADAL / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	16	1
04/10/13	CHEIKH FALL: "EL PERIODISMO CIUDADANO POR SÍ SOLO NO ES NADA" / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	17	1
04/10/13	INTERECONOMÍA SE AFANZA COMO LA QUINTA CADENA CON MÁS AUDIENCIA SOCIAL / LA GACETA DE LOS NEGOCIOS	18	1
04/10/13	MADURO, CONTRA LOS MEDIOS QUE HABLAN DE ESCASEZ / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	19	1
04/10/13	EL 33 FUSIONA «CONTINUISME» I NOVETATS «PER CRÉIXER» / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	20	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
04/10/13	MARILÓ MONTERO I LA DESÍDIA DE LA TELEVISIÓ PÚBLICA / ARA	21	1
04/10/13	ELS ANUNCIS A TVE ANIRAN ALS TRIBUNALS / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	22	1
04/10/13	LA NOVA CAP DE COMUNICACIÓ DE LA CORPORACIÓ ÉS LA MANRESANA ELISABET VENTURA / REGIO 7	23	1
04/10/13	EL 33: CONTINUISME I ALGUNA NOVETAT / EL PUNT AVUI	24	1
04/10/13	ELS DIARIS QUE VÉENEN NO SERAN DIARIS / ARA	25	1
04/10/13	LA FÓRMULA 1 SE QUEDA EN MEDIAPRO DOS AÑOS MÁS / ABC (EDICION NACIONAL)	26	1
04/10/13	EL TSUNAMI. Fernández-Galiano: presidente y contable / EL ECONOMISTA	27	1
04/10/13	EL CANAL 33 MANTÉ L'ACCENT CULTURAL / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	28	1
04/10/13	LA FIESTA DEL DÍA DEL VENDEADOR DE PRENSA SE CELEBRA MAÑANA EN MADRID / EL ECONOMISTA	29	1
04/10/13	EL CAC ES REUNEIX AMB ELS SEUS HOMÒLEGS / EL PUNT AVUI	30	1
04/10/13	MEDIAPRO VENDERÁ LOS DERECHOS DE LA FÓRMULA 1 HASTA 2015 / EXPANSION	31	1
04/10/13	ES MANTÉ L'APORTACIÓ A LA CCMA DE 225 MILIONS ANUALS / EL PUNT AVUI	32	1
04/10/13	APPLE CONTRATA A UN EXPERTO EN TELEVISIÓN POR CABLE / LA GACETA DE LOS NEGOCIOS	33	1

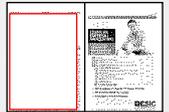

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

La qüestió catalana El debat jurídicopolític

Les frases

RUBIO LLORENTE

"D'acord amb la interpretació generalment acceptada de la nostra Constitució, la seva reformabilitat no té límits substancials, sinó només procedimentals"

"Catalunya té dret a manifestar la seva voluntat i que aquesta manifestació sigui presa en consideració pel poble espanyol, però no té dret a imposar-l'hi"

"Les eleccions plebiscitàries serien tot un disbarat"

MANUEL CRUZ

"Si hi hagués voluntat política no seria tan complicat reactivar l'entramat de relacions entre Catalunya i Espanya"

"Davant el silenci i els que diuen que 'ja no hi ha temps', hem de parlar i debatre entre tots"

"El nacionalisme ha fet una banalització del llenguatge. La premsa no és un argument, cal posar les raons a la plaça pública"

El filòsof Manuel Cruz i el catedràtic de Constitucional Francisco Rubio Llorente ahir al Col·legi de Periodistes

Rubio Llorente veu lícita una consulta però pels cursos procedimentals

Manuel Cruz proposa la via federal i apel·la a la voluntat política per trobar una solució

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Una de les conseqüències de l'auge del sobiranisme és que creu que la ruptura amb Espanya no és la solució ha començat a moure's, a debatre sobre la Constitució i la seva reforma, a presentar propostes. Un d'aquests fóruns és el que es va celebrar ahir al Col·legi de Periodistes, amb la intervenció de l'expresident del Consell d'Estat Francisco Rubio Llorente i el catedràtic de Filosofia i impulsor de Federalistes d'Esquerres Manuel Cruz. Jurista i filòsof van coincidir a destacar que la independència seria el pitjor dels escenaris per a Espanya i Catalunya i van reclamar "voluntat política" per trobar una solució pactada, tot i que van expressar posicions matisades sobre la consulta.

Després de carregar contra la independència, la qual va qualificar de distopia –"un futur possible, però dolent, la realització del qual ha d'evitar-se"–, Rubio Llorente va considerar que la Constitució podria emparar una consulta basant-se en l'article 92 i després de la prèvia reforma de la llei orgànica 2/1980, que regula les diverses modalitats de referèndum. "És lícit fer possible que la comunitat es manifesti sobre la qüestió i la institució adequada per formalitzar jurídicament aquesta manifestació de voluntat és el referèndum", va dir. Aquesta reforma de la llei orgànica hauria de

ser impulsada pel Parlament mitjançant una proposició de llei.

Precisament, Rubio Llorente va lamentar la resolució que va aprovar la Cambra catalana per portar la consulta al Congrés, en entendre que aquesta "no només no compleix la seva funció (reformadora) sinó que més aviat contribueix a fer impossible aquesta reforma pel seu títol, perquè és una simple sol·licitud no acompanyada de propostes concretes i, sobretot, perquè va acompanyada de la decisió de fixar dins de l'actual període de sessions la data i el contingut d'una consulta directament convocada per la Generalitat".

Rubio Llorente va remarcar que aquest referèndum hauria de

ser estrictament consultiu, una eina per conèixer què senten els catalans, un procés molt allunyat de les veus sobiranistes que parlen d'"imposar voluntats".

Constituiria el pas previ, sempre que "el referèndum evidencis un suport ampli i sòlid a la independència", a l'obertura d'una negociació entre el Govern central i la Generalitat.

Rubio Llorente va recordar que la independència d'una part d'Espanya requereix una reforma constitucional que "només pot dur a terme el poder constituent constituït, el poble espanyol com a titular de la sobirania nacional". També va assenyalar en aquest sentit que el poble català té dret a manifestar

LA RESOLUCIÓ

L'expresident del Consell d'Estat creu que el Parlament dificulta la reforma

PLURALISME I DIÀLEG

Cruz i Rubio Llorente destaquen que "ni Catalunya ni Espanya són monolítiques"

la seva voluntat i que aquesta sigui "tinguda en consideració", però no té dret a imposar-la al poble espanyol.

Rubio Llorente va apostar perquè després del referèndum sigui la Generalitat qui impulsi la reforma constitucional, però adverteix que precisament perquè no està assegurat que el resultat sigui satisfactori per a qui l'inicia, "sembla molt generalitzada la idea que és millor no convocar-lo". Encara que va afegir que no convocar la consulta podria provocar "una gran frustració" en amplis sectors de la societat, que acabin apostant per "vies alternatives d'efectes impredecibles, com el disbarat de les eleccions plebiscitàries".

Una reforma federal de la Constitució per solucionar per "elevació" el problema territorial és el que va defensar en la seva intervenció el filòsof Manuel Cruz, representant del col·lectiu Federalistes d'Esquerres. Va lamentar que el debat polític català s'hagi instal·lat en el terreny dels sentiments, més que en el de les idees, cosa que dificulta la confrontació de projectes i també "conèixer les conseqüències".

Sobre aquesta qüestió, va avisar que "una il·lusió no equival a un projecte" i que no poden saltar-se els "processos de deliberació" amb lemes sobiranistes com "Tenim premsa". "La premsa no és un argument", va assenyalar. Molt crític amb el paper dels mitjans de comunicació, va mostrar el seu convenciment que "ni la societat catalana ni l'espanyola no són monolítiques" respecte al debat Catalunya-Espanya, pel que va considerar que hi ha temps i espai per al diàleg i –"si hi ha voluntat política"– per recompondre l'entramat "d'afectes i relacions". Cruz va lamentar que els nacionalistes "hagin banalitzat el llenguatge", va posar com a exemple les proclames "Espanya ens roba" i "Dret a decidir". I davant aquest escenari, va considerar "necessari trencar el silenci i començar a debatre".

L'ASSISTÈNCIA A L'ACTE

Nombrosos polítics i intel·lectuals

■ El debat convocat ahir per la Fundació Diario Madrid –hereva de l'esperit del rotatiu que va ser clausurat il·legalment el 1971–, que van moderar els periodistes Miguel Àngel Aguilar i Rafael Jorba sota el títol "Sociedades secuestradas", va generar una gran expectació i va congregat nombrosos representants polítics i intel·lectuals. A primera fila del Col·legi de Periodistes destacava

la presència de la presidenta del Parlament, Núria de Gispert, i de l'exministre i exsecretari general de l'OTAN, Javier Solana.

També van seguir el debat els diputats Maurici Lucena (PSC), Antoni Font (UDC), Jaume Bosch (ICV), Gemma Calvet (ERC) i Quim Arrufat (CUP), a més de l'exdelegat de la Generalitat a Madrid i membre d'Unió Democràtica, Jordi Casas, i l'exdiputa-

da de Ciutadans pel Canvi i ara impulsora de la plataforma Federalistes d'Esquerres Carme Valls.

Entre l'ampli nombre d'articulistes, el catedràtic de Dret Constitucional Francesc de Carreras, el notari Juan José López Burniol, Lluís Foix, Joaquim Coll, Margarita Rivière, els periodistes Sergio Vila-Sanjuán i Xavier Mas de Xaxàs, i l'editor Miguel Aguilar.

Proposta

Divendres 4. 10. 2013

COL·LEGI DE PERIODISTES ► INICIATIVES PROFESSIONALS

El Col·legi de Periodistes programa una classe magistral d'Emilio i Carlos Pérez de Rozas i una exposició en homenatge al corrosiu humor de la revista 'El Papsu'.

CARLOS PÉREZ DE ROZAS

► El famós gol del blaugrana Evaristo a Vicente, del Reial Madrid, el novembre del 1960.

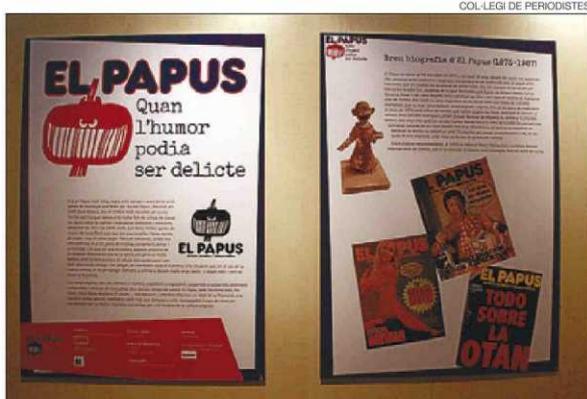
Referents del periodisme

EL PERIÒDICO
BARCELONA

El Col·legi de Periodistes renoua l'homenatge a dos referents del periodisme de diferents gèneres: a Carlos i Emilio Pérez de Rozas, hereus de la gran saga de fotoperiodistes, i a la desapareguda revista *El Papsu*. Els germans impartiran una classe magistral, titulada *Instants per compartir. El periodisme a través d'imatges*, dilluns que ve, a les 19.00 hores, a la seu d'aquesta entitat amb motiu de la nova programació dels cursos que impulsa. A la publicació satírica, la institució li dedica *Quan l'humor podia ser delictiu*, una exposició amb motiu del fet que el 20 d'octubre es compleixen 40 anys del seu primer número.

Amb inscripció prèvia al Col·legi de Periodistes, es pot assistir a la projecció de l'àlbum de fotos de la família Pérez de Rozas, que inclou imatges tan icòniques com el retrat de Pau Casals, el gol d'Evaristo, i l'arribada de The Beatles a Barcelona. En aquesta sessió, Emilio i Carlos Pérez de Rozas comentaran moltes fotografies que van ser notícia, des de les de Muhammad Ali, Marilyn Monroe fins a Leo Messi i Barack Obama.

El Papsu va ser testimoni de 14 anys convulsos en una època clau en la història d'Espanya. Per aquest motiu, l'exposició vol recuperar els seus millors moments, les influències i els autors que van ajudar a configurar el seu estil humorístic, l'evolució

► Un dels panells de l'exposició dedicada a 'El Papsu'.

ció de la seva línia editorial, la lluita contra la censura i l'atemptat mortal que va patir a la seva redacció el 1977 quan a l'esclatar una bomba va morir el porter, Juan Peñalver.

Pepe Gálvez, comissari de l'exposició, creu que *El Papsu* va estar «molt implicat» amb l'actualitat informativa quan prioritzava les lluites per la llibertat d'expressió i contra la censura. «Abordava des de la moda de la minifaldilla fins a la nova societat de les autonomies», defineix Gálvez. La mostra té com a objectiu que els joves puguin entendre els difícils temps que van envoltar *El Papsu*, la seva identitat i l'humor corrosiu que el definia. ■

► Col·legi de Periodistes. Classe magistral d'Emilio i Carlos Pérez de Rozas: 7 d'octubre, 19.00 hores. Rambla de Catalunya, 10.

Barcelona

FESTES

Sarrià Obre la festa major amb rua del *Toc d'inici* (19.00 h), pregó (plaça del Consell de la Vila, 19.45 h) i concert de **Black Gandhi** (Jardins de Vil·la Cecília, 22.00 h).

FIRES

Tattoo Convenció internacional de Tatuatge en què participen 180 artistes tatuadors de 29 països i en què també hi ha exposicions, exhibicions d'arts marcial i concerts. Recinte de Montjuïc de Fira Barcelona. Maria Cristina, s/n. De 12.00 a 0.00 h. 15 euros.

Paperantic Fira dedicada al col·leccionisme antic. Cotxeres de Sants. Sants, 79. De 10.00 a 14.30 i de 16.30 a 20.30 hores.

SusiSweetdress Mercat de moda vintage, complements per a nadons i espai per a nens. Casa Capell. Rambla de Prat, 27. De 16.30 a 21.00 hores. Entrada lliure.

Sabadell Fira de la cervesa artesana amb més de 70 expositors, xerrades i tallers. Fira Sabadell. Tres Creus, 202. De 17.00 a 23.00 h. Got: 3 €.

JORNADES

World Space Week Comença avui aquesta setmana mundial de l'espai a: ► **Museu Marítim**. 54,6 milions de km, amb música i audiovisuals de **Berta Puigdemasa** i **Gonzalo Marcuzzi**. Drassanes, s/n. 19.00 h. ► **Terrassa**. *La Terra és al cel*, exposició d'astrofotografia amb fotos i textos del científic **Manel Soria**. Escola d'Enginyers. Colom, 11.

Laboratori Tísner Mostra d'arts escèniques que obre amb presència de les companyies (19.00 h), dansa teatre de **La Imperfekta** (20.15 h) i la comèdia *Al vostre gust*, de **Shakespeare**, per **La Blava** (22.00 h). Cotxeres Borrell. Viladomat, 2. Gratis.

Solidària Nit James Bond en benefici de les expedicions de la Fundació Barraquer. Amb tast de còctels i càtering, la col·laboració de Javier de las Muelas i concurs de disfresses de James Bond o noia Bond. Laforja, 88. A les 20.00 hores. 30 euros (parella) / 20 euros (persona).

MÚSICA

Flamenc 7 pecados, ball i música amb el **Ballet Flamenco en Femenino**. Centre cívic Besòs. Rambla Prim, 87. A les 21.00 h. 2 euros.

Disc lagoalaiga i els detectius salvatges presenta el disc *Notícies de Gurb*. La Casa Orlandai. Jaume Piquet, 23. 21.30 h. Entrada lliure.

Noves tecnologies *Perspectives on multichannel live coding*, concert generat per programació i 16 altaveus a càrrec d'un grup de programadors i artistes. UPF. Roc Boronat, 138. 19.30 hores. Gratuït.

Tarragona

CONFERÈNCIES

El Vendrell *Com cuidar el cuidador de pacients amb malalties neurològiques*, per **Jaci Molins**. Centre cívic L'Estació. Jaume Carner, 1. 19.00 h.

Girona

LLIBRES

Banyoles **Albert Bayot** acompanyarà l'escriptor **Enric Gasull** en la presentació del seu llibre *Males arts*. Llibreria L'Altell. Canal, 2. 20.00 h.

Lleida

MÚSICA

Musiquem Lleida! Festival que se celebra fins diumenge en carrers de la ciutat i que obre avui amb el trio **Witt, Rizzotto i Fèlix** (plaça de la Paeria, 17.30 h); **B120** (plaça de la Paeria, 19.30 h) i el **Cor Voxalba** (CaixaForum. Blondel, 3. 20.00 h).

El presidente de la Generalitat, Artur Mas, y Josep Antoni Duran Lleida. / JOSEP LAGO (AFP)

Rubio Llorente descalifica las elecciones plebiscitarias de Mas

Rechaza la expresión “derecho a decidir” y “Estado propio”

PERE RÍOS
Barcelona

El exvicepresidente del Tribunal Constitucional Francisco Rubio Llorente aseguró ayer en Barcelona que las elecciones plebiscitarias anunciadas por Artur Mas como “último recurso” si el Gobierno de Mariano Rajoy no tolera la consulta soberanista son “cualquier cosa, menos democracia” y “el colmo de la radicalidad”. En su opinión, esa salida política supone una “vía alternativa incierta” y por eso no considero imposible la celebración de ese referéndum sobre el futuro político de Cataluña, pero solo si el Gobierno central y el catalán llegasen antes a un acuerdo para reformar la ley que regula ese procedimiento y que ahora impide ese tipo de consultas.

El presidente de la Generalitat ha dicho que promoverá unas elecciones plebiscitarias si en tres meses no se logra un pacto político entre el Gobierno central y la Generalitat para celebrar la consulta. Ese es el plazo que el Parlamento catalán marcó el pasado viernes en una resolución votada por CiU, ERC, ICV y la CUP, que también decide trasladar a las Cortes el debate sobre el referéndum.

El que fuera presidente del Consejo de Estado de 2004 a 2012 considera que ese no es el camino y que la decisión del Parlamento autonómico supone “una amenaza”. Lo que debería haber hecho la cámara, dijo, es impulsar una proposición de ley para modificar la ley de referendums. En su opinión, la pregunta que se debería plantear tendría que ser “clara” y hasta admitió que deberían de ser varias preguntas. Con todo, aclaró que

El exvicepresidente del Constitucional pide reformar la ley de referendums

no es partidario de que se pregunte por el “Estado propio”, porque eso “no significa absolutamente nada”.

También calificó de “equivoca y errónea” la expresión derecho a decidir y alertó de que la independencia no puede ser unilateral, sino “de mutuo acuerdo”. Por ello abogó por la necesidad de una negociación sobre la consulta entre el Gobierno central y la Generalitat si la opción

independentista lograrse al final un “amplio y sólido apoyo”.

Rubio Llorente se expresó así durante un coloquio celebrado en el Colegio de Periodistas de Cataluña organizado por la Fundación del diario Madrid y al que asistieron, entre otros, el exministro socialista y exsecretario general de la OTAN Javier Solana y la presidenta del Parlamento catalán, Núria de Gispert. El jurista también se mostró partidario de una reforma de la Constitución y cuestionó que fuese un acierto el llamado “café para todos” del Estado de las autonomías. “En eso estamos atascados hace años”, dijo, al tiempo que reclamó a los dirigentes políticos “capacidad creadora” para hacer posible una reforma constitucional que solucione el encaje de Cataluña en España.

Rubio Llorente compartió la idea expresada en el mismo coloquio por Manuel Cruz, catedrático de Filosofía y presidente de la asociación Federalistes d'Esquerra. “La sociedad catalana no es un bloque monolítico y hay mucho que hablar, debatir y negociar”, dijo. En su opinión supone un peligro que el movimiento soberanista que existe en Cataluña “se remita a la emotividad” y no a la razón”.

> DESAFÍO NACIONALISTA

Rubio Llorente, con la consulta pero contra la independencia

DANIEL G. SASTRE / Barcelona

El ex presidente del Consejo de Estado Francisco Rubio Llorente se declaró ayer en Barcelona partidario de algún tipo de consulta política en Cataluña siempre dentro de la Constitución, pero también quiso dejar claro que está en contra de la independencia, que le parece «una distopía, un futuro peor que el presente».

Eximios partidarios de la «tercera vía», tanto del ámbito político como del periodístico, se dieron cita en el Colegio de Periodistas de Cataluña para escuchar a Rubio Llorente. Entre los políticos, escucharon en primera fila al jurista Javier Solana y, a su lado, la presidenta del Parlament, la dirigente de Unió Núria de Gispert. También compartieron asientos el portavoz parlamentario del PSC, Maurici Lucena, y los diputados Jaume Bosch (ICV) y Antoni Font (Unió).

Rubio Llorente dijo que «no sería imposible» que el Estado convocara la consulta en Cataluña. «El método razonable para formalizar jurídicamente esta voluntad es el referéndum. De acuerdo con el artículo 92 de la Constitución, no sería imposible, previa reforma de la Ley Orgánica 2/1980 sobre la regulación de las distintas modalidades de referéndum», afirmó.

Reforma constitucional

Si en la consulta los ciudadanos manifestaran un apoyo claro a la independencia, «debería abrirse un diálogo entre Gobierno y Generalitat sobre la apertura del procedimiento de reforma constitucional».

En cualquier caso, el ex presidente del Consejo de Estado opina que si el Gobierno central se niega a convocar esta consulta podrían desembocar en «alternativas de efectos impredecibles».

Rubio Llorente dijo también que podría ser el Parlament el que instara a la reforma de la Ley Orgánica que daría lugar a un referéndum autorizado. Pero añadió: «Las recientes resoluciones sobre el derecho a decidir no sólo no cumplen con esa función, sino que concurren a hacer imposible la reforma por ser una mera solicitud sin proposición concreta alguna y porque va acompañada de una amenaza de convocar una consulta el año próximo».

Otra enmienda del jurista a la manera de proceder del president Artur Mas llegó cuando se refirió a las elecciones plebiscitarias. Esa fórmula, que es la más probable que se dé porque Mas ya ha dicho que echará mano de ella si el Estado no permite la consulta, le parece a Rubio Llorente «el colmo de la radicalidad» y «cualquier cosa menos democrática».

EXPRESIDENTE DEL CONSEJO DE ESTADO

Llorente ve posible que el Estado convoque una consulta catalana

BARCELONA • El expresidente del Consejo de Estado Francisco Rubio Llorente aseguró que “no sería imposible” que el Estado convocara un referéndum soberanista en Catalunya mediante una reforma legislativa, ya que la negativa puede desembocar en “alternativas de efectos impredecibles”. “El método razonable para formalizar jurídicamente esta voluntad es el referéndum. De acuerdo con el artículo 92, no sería imposible que

el Estado convocase un referéndum en Catalunya, previa reforma de la Ley Orgánica 2/1980 sobre la regulación de las distintas modalidades de referéndum”, dijo Rubio Llorente en Barcelona, en una conferencia en el Colegio de Periodistas de Catalunya. Esa reforma legislativa podría plantearse, a su juicio, como “referida solo al caso catalán o bien que se reformulase con carácter general la celebración de referéndums”.

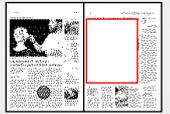

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Acuerdo de madrugada por un futuro sin despidos en RTVE

► Con el nuevo convenio la corporación logra mayor flexibilidad y un ahorro de 28,5 millones

F. MARÍN
MADRID

Entre las cinco y las seis de la madrugada del miércoles al jueves y después de una prórroga de 24 horas -que también tuvo que ser ampliada-, la dirección de RTVE y los sindicatos UGT, SI y USO firmaron el texto «definitivo» de su II Convenio Colectivo. Si los trabajadores corroboran ahora en referéndum la validez del documento, se habrá alcanzado la paz social que perseguía su presidente, Leopoldo González-Echenique, desde el día de su nombramiento. La corporación se felicitaba ayer por haber asegurado «un marco laboral estable». UGT aseguraba que «no es un buen acuerdo, pero sí el mejor posible». Según el sindicato, además, el nuevo convenio «despeja los peores augurios»: la amenaza de un nuevo ERE. Los recortes, según explicaba el sindicato, no superarán en ningún caso el 5%, y no se tocarán el salario base ni la antigüedad. Desde el Sindicato Independiente (SI) aseguraban que habían «optado por la vía de la negociación frente al conflicto», aunque añaden: «A punto estuvimos de llegar al mismo...».

Condiciones

Por un lado, se garantiza el mantenimiento del empleo durante la vigencia del convenio. Los trabajadores, a cambio, aceptan los recortes que eufemísticamente eran descritos como «la adaptación de las condiciones laborales a la actual coyuntura económica», con un «esfuerzo común de aus-

Leopoldo González-Echenique, presidente de RTVE, en Torrespaña

IGNACIO GIL

Las privadas recurrirán contra los patrocinios

Uteca recurrirá «de forma inmediata» la resolución desestimatoria de su denuncia contra la fórmula de los patrocinios en RTVE. Las cadenas comerciales esperan que los tribunales aprecien el «notorio abuso que RTVE viene haciendo» de esta figura. Las privadas se quejan además de «la línea de inactividad» que ha mantenido el Ministerio de Industria en los dos últimos años «ante el incumplimiento creciente y sistemático del estatuto regulador de RTVE en materia publicitaria».

teridad». En la práctica serán 28,5 millones de ahorro, aunque una de las claves añadidas es que los empleados aceptan también una mayor flexibilidad, en aras de «mejorar la productividad y garantizar la viabilidad futura de la Corporación».

Las bajadas de sueldo se sitúan, según RTVE, al mismo nivel que las practicadas en la función pública. Asimismo, se producirá una adaptación del sistema de clasificación profesional de acuerdo a la vigente legislación laboral, se simplificarán las retribuciones y se establecerá un nuevo sistema de niveles profesionales. Por otro lado, se creará un grupo paritario para analizar los índices de absentismo y en línea con la mayor flexibilidad que se quiere conseguir, se clarificarán los procesos selectivos para facilitar la «cobertura de las necesidades». El documento final, que tanto costó sacar adelante, según todas las partes implicadas, supone la culminación de los acuerdos alcanzados en julio.

ACORD LABORAL

RTVE pacta el conveni amb la majoria dels sindicats

|| EL PERIÓDICO
BARCELONA

Després de mesos de negociacions, la direcció de RTVE i la majoria de la representació sindical (UGT, USO i SI, excepte CCOO) han acordat el conveni col·lectiu que garanteix el manteniment dels llocs de treball durant la seva vigència.

Segons RTVE, en l'acord destaca la limitació de rebaixes salarials al nivell de les practicades en la funció pública, l'adaptació del sistema de classificació professional a l'actual legislació laboral i la simplificació del sistema retributiu. També adapta les condicions laborals a la conjuntura econòmica, «amb un esforç comú d'austeritat per millorar l'eficiència i una flexibilitat més gran de les condicions laborals que permeti aconseguir un increment de la productivitat, garantint així la viabilitat futura», diu RTVE.

Per CCOO, el text suposa perdre drets econòmics i laborals i estar «a mercè d'uns pressupostos» que els «sumin en la bancarrota a curt termini». ≡

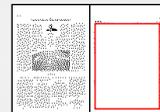

Acord a RTVE per un conveni que evitarà l'ERO

L'amenaça d'un ERO a Radiotelevisió Espanyola -que havia sonat amb força la tardor de l'any passat- quedarà aturada com a mínim fins a finals del 2015, després que la direcció de la corporació pública i els sindicats majoritaris hagin arribat a un acord definitiu per firmar el nou conveni col·lectiu, que tindrà una vigència de dos anys i que garanteix els llocs de treball actuals. El text, que ara ha de ser aprovat pels treballadors en referèndum, preveu que les rebaixes salarials que es puguin aplicar no superin en cap cas el 5% i també una simplificació dels sistemes retributius, una reestructuració dels nivells professionals i un

resum dels principis bàsics que han de guiar els processos de selecció de personal per facilitar la "cobertura de necessitats". Els sindicats reconeixen que "no és un bon acord" però creuen que "és el millor acord possible".

D'altra banda, Uteca -l'entitat que agrupa les televisions privades espanyoles- va anunciar ahir que recorrerà davant de la justícia la decisió de la subdirecció general de Continguts de la Societat de la Informació, dependent del ministeri d'Indústria, d'arxivar la denúncia presentada per la mateixa organització contra el "notori abús" que, en la seva opinió, RTVE fa del patrocini cultural.

JORGE ZEPEDA

Periodista i escriptor

Literatura El veterà periodista mexicà Jorge Zepeda (Mazatlán, 1952) publica la seva primera novel·la, 'Los corruptores' (Destino, 2013), un 'thriller' polític en què retrata els baixos fons del poder. La ficció complementa a la perfecció el seu periodisme

“El periodisme és vital per denunciar la corrupció, però no és suficient”

CARME RIERA SANFELIU

Acumula dècades d'experiència periodística, ha fundat dos diaris i n'ha dirigit quatre, però Jorge Zepeda ha necessitat recórrer a la literatura per retratar la classe política mexicana "sense els límits" que li "imposava" el periodisme. Parla de Mèxic però denuncia uns vincles entre el poder, els mitjans i el govern que semblen universals.

Per què ha optat per la literatura?
El periodisme és vital però no és suficient. Després de dues dècades observant i informant sobre homes i dones de poder, m'he adonat que el que no diuen, les pulsions internes, les gelosies i les passions, són decisives en la presa de decisions que afecten el destí dels ciutadans. Aquesta epidermis emocional de l'exercici del poder no la puc transmetre amb codis periodístics. La literatura em dona la possibilitat d'exhumar aquesta dimensió.

Hi ha ben poca ficció, al llibre, aleshores.

Creo personatges, canvio noms i m'invento situacions, però el rerefons del que explico és real. Molta de la informació que he recollit amb els anys sobre la corrupció, la relació del poder amb els mitjans i els vincles entre els poders fàctics no es pot publicar. Una cosa és tenir-la i una altra poder-la verificar. No tinc micròfons amagats en restaurants per gravar el que diuen un grup de polítics durant la sobretaula.

L'ha desil·lusionat, el periodisme?
Hi segueixo confiant. És imprescindible, sobretot en un país on hi ha tanta impunitat. El sistema judicial és vulnerable davant del poder. El periodisme ha de ser un fiscal per a l'interès públic, que exhibeixi les males pràctiques del poder. I ho fa, però per desgràcia no tenim els instruments jurídics que ens permetin ser fiscals. Fa gairebé vint anys que escric columnes setmanals i si rellegeixes les de fa una dècada sobre corrupció, hi canviés els noms i encara s'aguanten. Sovint em provoca sensació de frustració i inutilitat.

Situa la novel·la el desembre del 2013. Per què?

M'interessava molt que fos un any després del retorn del PRI al poder a Mèxic. La vaig escriure quan Peña Nieto arribava a la presidència. Volia que els protagonistes reflexessin el debat obert al país sobre si el canvi de poder és bo o no. Ho he ambientat amb un temps de distància per legitimar aquestes opinions.

Quin és el debat obert sobre el PRI?
Es debat sobre els destins que pot tenir Mèxic sota aquest nou govern. I no hi ha res clar. Està tenint lloc un pols en la correlació de forces. Alguns creuen que el retorn del PRI és l'antic règim amb un rostre maquillat, una narrativa de modernització

que no és res més que allò que Vargas Llosa anomenava "dictablanda". D'altres dirien que el canvi de govern ha posat fi als dotze anys de paral·lisi dels conservadors del PAN, caracteritzats per la inoperància. No va ser un mal govern però no tenia control dels poders fàctics.

¿Hi ha la creença que Peña Nieto serà capaç de recuperar l'ordre?

La sensació de molts mexicans és que els dimonis estan alliberats. Per comparar-ho, és una situació similar a la que va viure Rússia quan va caure l'URSS. Davant l'absència d'un eix polític, es va obrir la capsa de Pandora i va alliberar els grans poders fàctics –el crim organitzat, els grans monopolis–, que van ocupar-ho tot en detriment de la societat.

Al llibre ho diu sovint, i els personatges es pregunten sobre el nou president: "Serà un Putin?"

Quan el PRI va caure fa dotze anys es va instal·lar un règim teòricament democràtic, però les institucions eren tan dèbils que els poders fàctics se les van menjar. Avui ens preguntem quant haurem d'esperar perquè les institucions democràtiques s'enforteixin i ens eximeixin de la necessitat de tenir un cacic, un president fort, un Putin.

Està preparant la continuació de la novel·la i tindrà trames a Marbella. ¿Veure analogies entre Espanya i Mèxic pel que fa a corrupció?

Tots hem llegit sobre els escàndols que heu vist a Espanya des de fa un parell d'anys. Abans semblaven més anecdòtics, fins i tot exòtics, com el cas de Jesús Gil, propi de les particularitats de Marbella, potser. Ara veieu com la corrupció és generalitzada en les elits empresarials i polítiques. Comparats amb nosaltres, teniu un punt a favor. Aquesta corrupció no ha calat en tots els pisos de l'edifici social. Al meu país el càncer de la corrupció impregna tots els nivells de la vida pública i privada. Arriba al carrer i es veu entre la família, entre els veïns. A Espanya hi ha més sentit de l'ètica.

¿No és qüestió de temps que ens acabi impregnant a tots?

És el gran risc, sí. La seqüela immediata i no desitjable és que l'home del carrer digui: "Escolta, si membres de la monarquia o funcionaris que guanyen molts diners s'emporten comissions, per què no puc fer-ho jo?" Tot plegat ho alimenta la societat de consum, que atempta contra els valors més bàsics perquè imposa la cultura de l'èxit immediat. No importa per quina via s'arriba a l'èxit i cada cop sembla més que honestat és sinònim d'ingenuïtat. A Mèxic hi ha una dita: "El que no tranza no avança". Tranza en el sentit de corrompre. Si no negocies de sotà, no tens èxit. Aquest nivell de cinisme és terrible. —

El periodista mexicà Jorge Zepeda davant la llibreria Negra y Criminal de Barcelona. La seva novel·la és tot un thriller polític. FRANCESC MELCION

un llibre

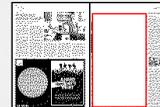
'MEMÒRIES D'ADRIÀ, DE MARGUERITE YOURCENAR

una pel·lícula

'BLADE RUNNER'

un personatge històric

OSCAR WILDE

RADIO

Una de las retransmisiones de Carrusel deportivo (arriba, izquierda); Alberto Oliveras con Joaquín Prat, durante una emisión en 1967 de Ustedes son formidables; Cabalgata fin de semana (abajo, izquierda), el espacio conducido por Bobby Deglané, y una imagen de El consultorio de Doña Elena Francis.

Por los recuerdos de la SER

La cadena inicia sus especiales dedicados al 60º aniversario de los Premios Ondas ● Sus míticos programas protagonizan un espacio en la web

FERNANDO MORALES
Madrid

Nace Radio Ondas, una radio en la que los oyentes podrán escuchar, a través de la web y en la aplicación móvil de la cadena SER, algunos de los programas míticos de su larga historia tal y como fueron emitidos. "Un regalo excepcional para los oyentes" según comenta Ángeles Afuera, jefa de Documentación de la cadena SER y una de las artífices de esta experiencia. "Ofrecemos la posibilidad de escuchar cómo ha sonado la SER durante esos 60 años a través de sus programas más emblemáticos, todos galardonados en los Ondas".

Con este viaje al pasado, la cadena radiofónica líder en España inicia una serie de acciones especiales con los que conmemorará el 60º aniversario de los Premios Ondas, los galardones anuales de radio y televisión que concede el grupo PRISA a través de Radio Barcelona. En estas seis décadas de Ondas, se han otorgado más de 1.500 premios a los profesionales y trabajos más destacados de estos sectores.

Doce horas de programación diarias, que durarán hasta la entrega de los galardones, en las que Radio Ondas propone un viaje por los sonidos de míticos espacios como Buenos días, Señor; Cabalgata fin de semana, Gente importante, La saga de los Porretas, Consultorio de doña Elena Francis o Ustedes son formida-

Miembros del cuadro de actores de Radio Madrid y uno de los populares concursos conducido por Juan de Toro.

bles, entre otros. También habrá un recuerdo a los espacios informativos, con el 23-F y la tarde del 11-S en Hora 14 o el Hora 25

Cada programa va acompañado de su careta, su sintonía y su publicidad

de Carlos Llamas tras el 11-M. Tampoco faltarán a la cita los cuentos infantiles de la merienda de los años sesenta, las entrevistas de Jesús Quintero en *El loco de la colina* o un *Teatro del aire* con todas las grandes voces de la SER representando *La fierecilla domada* de Shakespeare.

Mucha pluralidad para realizar un pausado paseo por la his-

toria. "Debía ser una selección variada, en la que estuvieran los concursos, los informativos, el deporte, los programas musicales y, por supuesto, el radioteatro. Y la idea era que al entrar en Radio Ondas el oyente se encontrara con la radio más cotidiana de diferentes épocas", analiza Ángeles Afuera. Todo a partir del material digitalizado en la fonoteca de la cadena, respetando exactamente cómo sonó en antena, con sus caretas, sus sintonías y, por supuesto, la publicidad.

Con esta cuidada selección, indica la jefa de Documentación de la cadena, "se refleja como en un espejo lo que podía interesar, divertir, conmover a quienes nos han escuchado durante estos 60 años. Y a los que son más jóvenes les puede resultar interesante oír formatos, voces, estilos muy diferentes, algunos real-

mente pasados de moda y otros sorprendentemente actuales". Además de un recorrido por la historia de la radio, Radio Ondas ofrece a los oyentes "un paseo por la España de antes y de ahora, una buena oportunidad para asomarse por el agujerito de la memoria y encontrarse de repente en otras décadas", indica Afuera.

Pero esta no es la única acción conmemorativa del aniversario. Desde el pasado 9 de septiembre y hasta el próximo 19 de noviembre, la cadena SER emite diferentes reportajes dentro de *Hoy por hoy*, *La ventana* y *Hora 25* sobre los géneros, programas y personajes más destacados y que han sido premiados con un Ondas a lo largo de la historia, como *Informe semanal*, Matías Prats, *Encarna de noche* o Jesús Hermida.

Rafael Nadal

Periodistes i intel·lectuals

Cada dia és més difícil el matís, la discrepància, el dubte, la pregunta. Si algú es pot carregar el procés polític que viu Catalunya i dividir la societat en bàndols irreconciliables som els periodistes i els intel·lectuals, entestats a fer entrar als mitjans de comunicació una cridòria que fins ara el país havia evitat. Massa sovint, no escoltem, no llegim, no intentem entendre; només cridem damunt de les paraules dels altres.

Cometem una gran irresponsabilitat, perquè portàvem mesos de debats apassionats, fets de preguntes i respostes enormement complexes i per ara les úniques fractures que havíem vist són les que ha inventat la demagògia o les que ha encès la supèrbia intel·lectual d'alguns comentaristes. Aneu als barris i als pobles i veureu que la gent fa temps que es fa totes les preguntes. Però també que la ciutadania del país fa mostres contínues de civisme, de tolerància i de serenitat.

És evident que el sobiranisme ha manifestat les seves conviccions amb fermesa i eficàcia comunicativa, però també ho ha fet amb molta moderació i amb una enorme contenció gestual. L'absència d'incidents –estadísticament impossible– en les mobilitzacions que han reunit centenars de milers de persones a les diades de l'Onze de Setembre de 2012 i 2013, constitueix una lliçó de civisme tan excepcional com la de la majoria dels ciutadans contraris a la independència, que han observat i discutit amb respecte les manifestacions. Per aquesta banda, doncs, el futur és esperançador. Catalunya està en les millors mans.

Però el procés va entrant en un camí de provocacions i alguns opinadors, lluny d'ajudar a una reflexió serena i plural, s'han llançat a una deriva partidista. No em refereixo als incendiàries que insulten i inciten a la violència física o intel·lectual contra els adversaris: tot i el seu perill, es tracta de grups minoritaris amb una incidència gairebé nul·la en la majoria dels ciutadans. Parlo dels qui monopolitzem les plataformes d'expressió públiques i privades per proporcionar les claus de reflexió sobre les propostes a debat. Dels qui hauríem de fer exhibició de reflexió i autocrítica, però hem caigut en

un fanatisme propi de *hooligans* d'equip de futbol. En una banda i a l'altra.

Ara mateix hi ha intel·lectuals independentistes que fan llistes de bons i dolents; que es posen orelles per mirar només en una direcció i no sentir a parlar de riscos o de problemes; que acusen de traïció els qui no combreguen amb el seu entusiasme; que assenyalen com a desafectes els qui miren de contrastar amb solvència i honestat; que promouen exàmens de catalanitat; i que reclamen el monopoli del patriotisme sobre la base de la seva antiguitat militant, oblidant que l'independentisme, mentre tenia un recolzament

precisament perquè no partien de la base social del país!

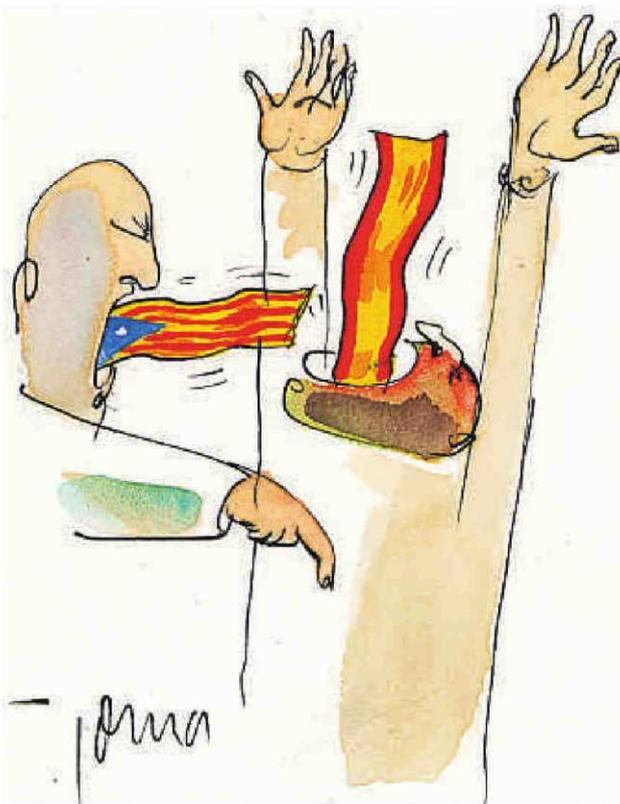
Alguns d'aquests intel·lectuals no van saber pronosticar a temps l'eclosió de l'independentisme i potser no han paït l'error de diagnòstic. Ara, per comptes de reconèixer humilment el seu fracàs, s'han convertit en activistes que intenten fer fracassar l'independència; per comptes de preguntar-se què passa i per què, intenten demostrar que no s'havien equivocat. Un exercici de prepotència i de supèrbia intel·lectual que els desacredita. No els nego el dret –i fins i tot l'obligació– de mullar-se i ser fidels a la seva consciència i al

seu compromís amb la societat. Però se'ls ha d'exigir honestat intel·lectual, respecte i que deixin de mirar la resta per damunt de l'espatlla amb pretesa superioritat moral.

Véuen temps més difícils i es farà imprescindible una argumentació complexa, que els fanàtics d'una banda i l'altra no voldran escoltar. Les coses no sempre seran com volem. De vegades ni la raó ni la voluntat no són suficients per aconseguir els anhels de les societats, per més que siguin majoritaris. Quan arribi aquest moment, haurem de saber escoltar, valorar i reconèixer els altres, abans de decidir amb convicció. I seria bo no disparar contra els missatgers: encara n'hi ha que s'enfaden si diem que plou quan ja fa estona que la pluja descarrega. Però si plou, què volen que diguem? Que fa sol?

A molts cada dia ens agrada més llegir els que no pensen com nosaltres. Els diferents. Els qui argumenten en sentit contrari. Els que ens obliguen a pensar, a aturar-nos i a donar dues voltes als arguments. Els que ens generen preguntes i ens obliguen a buscar respostes. Els que fan millors les nostres pròpies reflexions, confirmant-les o modificant-les.

Tinc la convicció que els ciutadans també dubten, volen saber i volen preguntar fins a l'extenuació. És la nostra responsabilitat fer-ho possible. Però també estic segur que tenen clares les seves ambicions; que decidiran informats i amb convicció: senten autèntica aversió a la manca de transparència, però també a les manipulacions, als pactes ocults i al despotisme il·lustrat que els vol donar lliçons.●

JOMA

marginal, no era una alternativa com ara que ocupa un espai transversal i central de la política catalana.

En sentit contrari, molts intel·lectuals contraris a la secessió no només desqualifiquen els qui sostenen tesis diverses, sinó que en fan burla. Insulten i manipulen a consciència, per tal d'atribuir a l'adoctrinament l'impuls d'un moviment transversal que saben de sobres que només pot haver sortit de les classes populars i mitjanes, de baix cap a dalt. Quantes vegades no han intentat ells mateixos impulsar mobilitzacions similars i han fracassat,

ALMUERZO CON... CHEIKH FALL

“El periodismo ciudadano por sí solo no es nada”

LOLA HUETE MACHADO

Barack Obama seguramente nunca lo sabrá, pero gracias a gente como Cheikh Fall, el pequeño Senegal, de 12 millones de habitantes, es hoy lo que es, un ejemplo de democracia continental y uno de los tres países que el presidente de EE UU eligió visitar en su última gira por África. Fall es un senegalés de 31 años, nacido en Dakar, espigado, dicharachero... “Es una gran satisfacción para mí ser ejemplo para otros”, comenta en la terraza del restaurante Baobab, en el barrio madrileño y multirracial de Lavapiés, donde sirven comida de su tierra. Y lo es. “Pero soy más conocido aquí fuera, en Europa; allí, solo en Internet”.

Este bloguero, que a efectos tuyos es @cypher007, ha puesto en marcha iniciativas que le han llevado a ser nominado NETCitizen por Reporteros Sin Fronteras y a ser invitado hace unos días, con un grupo de 10 blogueros del mundo, al Tribunal de La Haya para hablar de paz, justicia internacional y nuevos medios. Fundó Rue Publique en 2010, Sunucause (web para reportar emergencias) y #Sunu2012, después. Plataforma, esta última, que sirvió para monitorizar las polémicas elecciones de 2012 que cerraron la era Wade, a pesar de que el anciano

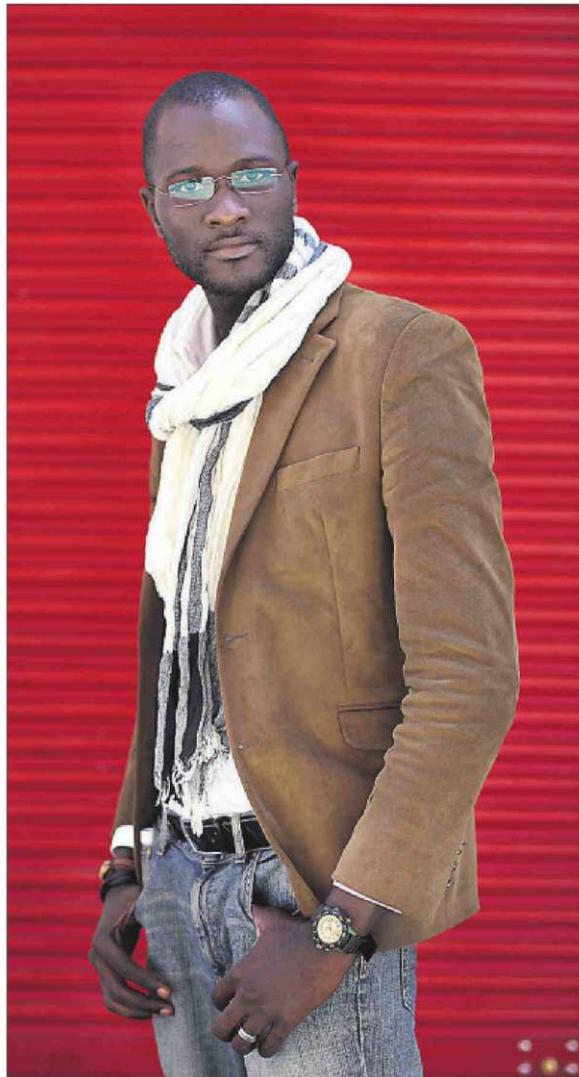
Restaurante Baobab. Madrid.

- ▶ Mafé (carne con salsa de cacahuete): 8 euros.
- ▶ Thiebou dyenne (plato picante de arroz con verduras y pescado): 7.
- ▶ Dos refrescos: 5.

Total: 20 euros.

mandatario lo intentó todo para convertirse en otro eterno presidente aferrado al sillón, lo suficiente como para instalar a su hijo Karim. No lo consiguió.

Gracias a la implicación y protestas de miles de ciudadanos y de ciberactivistas como Fall, aquello fue el inicio del tiempo de un nuevo jefe de Estado, Macky Sall, que ya lleva año y medio en el cargo y acaba de cambiar su Gobierno y colocado a una mujer, Mimi Touré, de primera ministra. “Solo espero de ella que cumpla la hoja de ruta para reducir la frustración y evitar la sedimentación del descontento popular ante las prometidas mejoras sociales que parecen ya una quimera”, dice Fall. De todo esto, de democratización y del valor del periodismo ciudadano, habló Fall un día frente a los embajadores africanos en España. Lo

Fall: “África debe redefinir los acuerdos con Europa”. / GORKA LEJARCEGI

repara atacando el plato del delicioso thiebou dyenne (arroz picante con verduras y pescado). Fue en el Día de África, invitado por Casa África. Y desde entonces no ha parado de viajar contando su experiencia o desgranando el código del buen bloguero (busca la verdad, respeta las fuentes, sé independiente y responsable) en foros: Abiyán, Montpellier, París... En octubre estará en Canarias.

Fall habla de cómo de las redes se puede sacar fuego y pueden ser fuente imprescindible de información. “El periodismo ciudadano es complementario del profesional.

El bloguero fue determinante en las elecciones de Senegal

Antes el reportero te buscaba a ti, ahora la Red facilita que tú te encuentres. Se vio con el terremoto de Haití, las bombas de Boston o los atentados de Londres... El acceso es rápido para cualquiera, así que cualquiera puede ser valioso para elaborar mejor información. Pero no hay que confundirse: el periodismo ciudadano es asistente del profesional. Por sí solo no es nada. Juntos, muy poderosos”.

Fall se ocupa además de denunciar en #Sunu2012 lo mucho que a la política le falta por hacer en su país: desde limpieza urbana o cuidado del medio ambiente a tratados internacionales de pesca más justos. “Para que África prospere debe redefinir sus acuerdos con Europa, deben ser equitativos. Si los políticos tuvieran coraje de decir ‘No a Europa’, las relaciones coloniales terminarían”.

Lo confirma, con los datos de septiembre, un informe de la consultora en social media y marketing Global IN Media

Intereconomía se afianza como la quinta cadena con más audiencia social

Roberto Blanco Brime Madrid

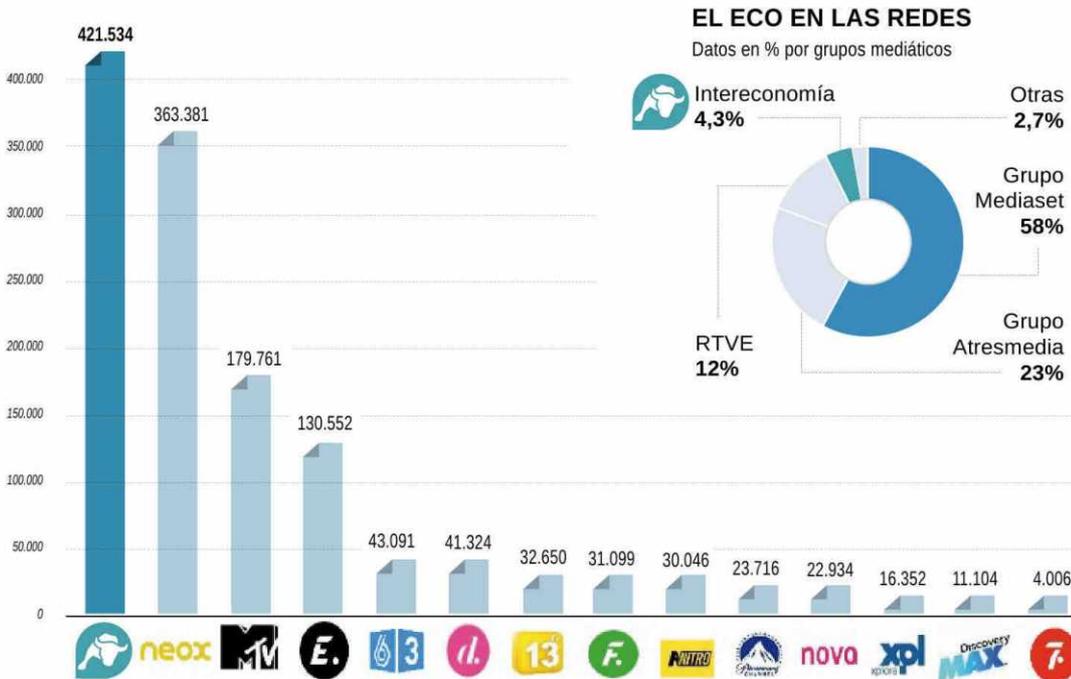
Según el informe realizado por la prestigiosa consultora en social media y marketing Global IN Media www.globalinmedia.com, Intereconomía TV se ha afianzado en el quinto puesto de las cadenas con más audiencia social de España en el pasado mes de septiembre. Con 421.534 comentarios, el crecimiento de Intereconomía sigue dejando atrás a sus competidores, superando a cadenas como La Sexta (420.196) o 13TV (32.650).

La audiencia social mide la importancia y audiencia de un programa o cadena de televisión según el número de comentarios que genera en las redes sociales durante su emisión. Los programas televisivos han generado casi 10 millones de comentarios en el último mes. Siendo los *reality show*, y sobre todo, los grandes acontecimientos deportivos, los formatos que más audiencia social han generado.

Es un dato muy importante a señalar, teniendo en cuenta que Intereconomía únicamente ha sido superada por cuatro cadenas. De esas, Antena 3 ha obtenido el 75% de su audiencia social de la retransmisión del mundial de Fútbol

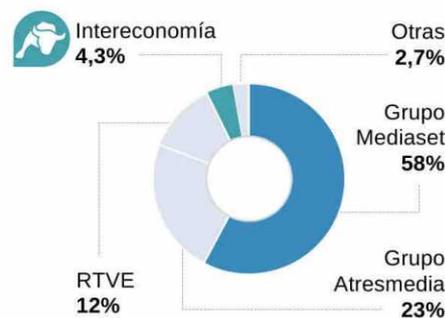
• POR ENCIMA DE TODAS LAS TDT

Comentarios en las redes sociales por cadenas en septiembre

EL ECO EN LAS REDES

Datos en % por grupos mediáticos

FUENTE: Global in Media / LA GACETA

mula 1 y *El Hormiguero*; TVE cuyo 50% proviene de los partidos de Champions League; y Cuatro cuyo 35% corresponde a los partidos de EuroBasket y de la Liga de fútbol.

Telecinco sigue reinando en la parrilla con programas como *La Voz*, *MHYV* o *Campamento de vera-*

no que le han otorgado el 71,5% de su audiencia social.

Intereconomía ha conseguido con una programación propia obtener el interés de los espectadores españoles gracias a formatos como *El Gato al Agua*, líder de la tertulia política española en

audiencia social; *Punto Pelota*, líder absoluto de los programas de tertulia deportiva, y programas como *Dando Caña*, *Es la Mañana* o *Queremos Opinar*, entre otros, que han situado a la cadena en los primeros puestos del ranking social.

Maduro, contra los medios que hablan de escasez

El líder venezolano acusa de «propaganda de guerra» a los críticos con su gestión

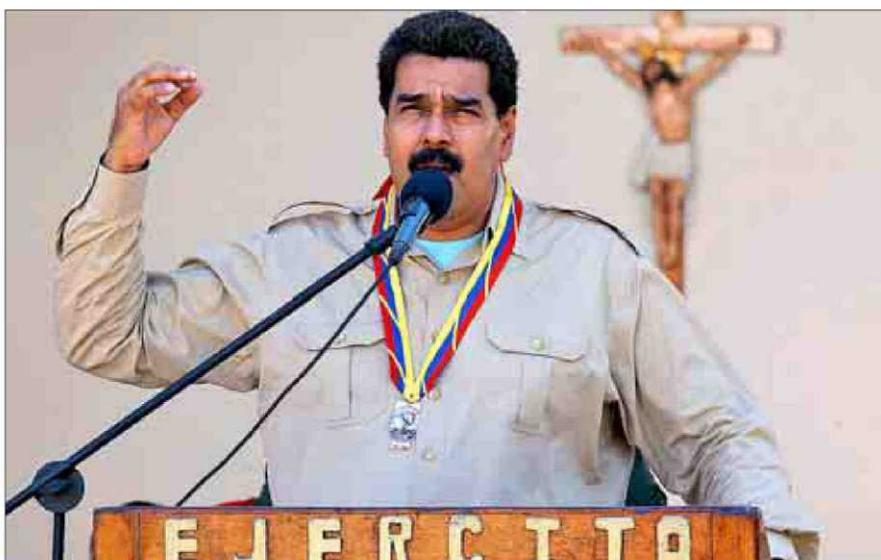
«Yo le quiero pedir públicamente a la fiscal general que evalúe medidas especiales para castigar la guerra psicológica que ejercen prensa escrita, televisión y radio contra la seguridad alimentaria del pueblo y contra la vida económica de la nación... Eso es propaganda de guerra». Nicolás Maduro lo tiene claro: no basta con importar miles de toneladas de alimentos desde Colombia para mitigar la escasez y el desabastecimiento de alimentos y productos básicos. También hay que silenciar al mensajero.

El mandatario lanzó la orden y la revolución se puso a trabajar. La primera medida, la que da ejemplo, se puso en marcha el lunes contra Globovisión. Conatel, ente regulador de telecomunicaciones, abrió un nuevo procedimiento administrativo contra el canal de noticias «por difundir elementos que general zozobra en la ciudadanía». El «delito» lo cometió un programa de investigación que emitió un reportaje sobre la escasez.

Lo más sorprendente de esta nueva amenaza contra Globovisión es que el canal ya no es aquel que en otro tiempo ejerciera una crítica contumaz contra el chavismo. Sus nuevos dueños, cercanos al Gobierno, han conseguido «controlar el flujo de información, eliminar la realidad incómoda e invisibilizar a los líderes de la oposición en los espacios de noticias de cara a las elecciones del 8 de diciembre», resume Alberto Barrera, reconocido periodista y escritor.

«Es intolerable», subrayó Reporteros sin Fronteras. «Decir la verdad no es un delito», insistió por su parte Tinedo Guía, presidente del Colegio Nacional de Periodistas. «El Gobierno no quiere medios moderados, los quiere sumisos», aclaró el comunicólogo Andrés Cañizález.

«El *chimbón* [de mala calidad o falso] de Miraflores está instando a la fiscal a sancionar a los medios por terrorismo de estado, diciendo que el desabastecimiento es una campaña en su contra», resumió

El presidente venezolano Nicolás Maduro, durante un discurso en el estado de Falcón. / AFP

Henrique Capriles, la otra víctima del acoso gubernamental.

Una asfixia que no sólo se busca a través de las ventas (la Cadena Capriles pasará este mes a sus nuevas manos, también amigas del Gobierno) y de las sanciones, sino «estrangulando» a los periódicos no autorizando el acceso a las divisas necesarias para comprar papel, tinta, planchas de impresión y repuestos para las máquinas, según denuncia de la Sociedad Interamericana de Prensa (SIP).

«Una mañosa y poco creativa forma de acallar las voces independientes y críticas», precisó Claudio

Paolillo, presidente de la comisión de libertad de prensa de la SIP.

«Estamos frente a una discriminación ilegal, arbitraria y odiosa. No nos avergüenza ni nos intimida, pero concierto tan ominoso debe ceder a la racionalidad, al carácter plural y democrático, al cual, más allá de los enfebrecidos requiebros ideológicos de la revolución, los venezolanos no renuncian», editorializó *El Impulso de Barquisimeto*, uno de los diarios decanos del país que sufre de forma directa los ataques del Gobierno.

El Impulso describió en abril las detenciones ilegales y torturas que

sufrieron decenas de jóvenes tras las presidenciales. Lectores y seguidores del diario han creado una etiqueta en Twitter, #YoApoyoElImpulso, tras el editorial del pasado domingo.

El Gobierno venezolano hurta en todas las vías posibles: que no se repita en los medios lo que se sufre en la calle con la escasez alimentaria y la inflación y que la oposición, sobre todo Henrique Capriles, no exista mediáticamente. «Nos vetan porque no quieren que nuestro pueblo escuche y vea la verdad», se quejó ayer, una vez más, el líder opositor.

LA NOVA GRAELLA DEL CANAL CULTURAL

El 33 fusiona «continuisme»
i novetats «per créixer»► **Jaume Barberà, Bibiana Ballbè i Empar Moliner estrenaran programes**INÉS ÀLVAREZ
BARCELONA

Fa un any, Televisi3 de Catalunya (TVC) va fusionar dos canals en un de sol: va englobar l'infantil Super3 i el cultural El 33. Ahir, aquest últim va presentar la seva nova programaci3, que té «un punt de continuista, però també moltes novetats», com va assenyalar Eugeni Sallent, director de TVC. Entre els nous programes destaquen *Retrats*, amb Jaume Barberà al capdavant; *TT*, que presentarà Bibiana Ballbè; *Cosins germans*, que reuneix Ferran Torrent i Empar Moliner, i *S(a)vis*, aquesta vegada amb Josep Puigb3. Aquestes estrenes s'uneixen a les noves temporades d'espais ja veterans a El 33, com *Ànima*, *Cinema 3*, *Quèquicom*, *Thalassa*, *La Sonora* i *Generaci3 digital*, entre altres.

L'objectiu de TVC és, segons Sallent, «fer créixer el canal. Volem arribar a més públic amb una programaci3 competitiva i ambiciosa»,

basada en «l'actualitat cultural, la divulgaci3 amb dosis d'entreteniment i el coneixement».

I aquestes són precisament les característiques de *Retrats*, espai que està previst que s'emeti al gener, que suposa per a Jaume Barberà, presentador i director fins ara de l'espai *Singulars*, «un repte». «És un nou format amb l'esperit i essència de *Singulars*, però amb territori», va detallar. És a dir, en lloc de rebre els personatges en un plat3, el periodista es desplaçarà als llocs on desenvolupen la seva especialitat.

El programa de Bibiana Ballbè, *TT*, que s'estrenarà el primer trimestre del 2014, se centrarà a «explorar tots els límits de la creativitat. A través dels nostres artistes, creuant-los entre ells, creuant disciplines, generacions i punts de vista», va declarar Ballbè, que no va voler revelar res més, «perquè el mateix format televisiu serà innovador».

La nova temporada del programa

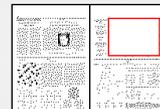

► Diversos presentadors d'El 33.

d'entrevistes *S(a)vis*, que recull el testimoni de personalitats d'edat amb moltes coses per explicar, aquest cop amb Josep Puigb3 al capdavant, serà la primera a veure la llum, ja que s'estrena dimecres, 9 (22.30 h).

'ROAD MOVIE' LÚDICA // Empar Moliner i Ferran Torrent estrenaran el 2014 *Cosins germans*, una *road movie* lúdica, d'oci, gastron3mica i cultural en què els dos escriptors demostraran com s'assemblen el País Valencià i Catalunya. «Va ser dur, però ens ho vam passar molt bé fent-lo», reconeix Moliner, que grava en cap de setmana, perquè diàriament col·labora a *Els matins*.

Una altra novetat és que 33 recomana deixarà de ser pastilles informatives d'actualitat cultural per prendre forma de magazín, que els caps de setmana també es veurà a TV-3. Així mateix, el canal manté la resta d'espais de referència, entre els quals abunda la producci3 pr3pia. ≡

passi-hobé

críticatv

MÓNICA PLANAS - PERIODISTA

Mariló Montero i la desídia de la televisió pública

Fa deu dies el president de RTVE, Leopoldo González-Echenique, posava els disbarats de la periodista Mariló Montero com a prova de la llibertat d'expressió de la televisió pública. "Ella es así", s'excusava. Ahir al matí, a *La mañana*, la Mariló i els seus contertulians feien ús d'aquest dret a l'hora d'aprofundir en les investigacions del crim de l'Asunta. Clamava al cel com, repetidament, la periodista descrivia escenes del suposat *modus operandi* de l'assassinat amb una lleugeresa impròpia del que ha de ser una televisió de servei. Una reportera explicava que l'home que va trobar el cadàver els havia dit que algú havia mogut el braç de la nena morta mentre ell trucava a la policia. Mariló Montero, fent ús de la llibertat d'expressió de TVE, va afirmar: "Hallar un cadáver ya es terrible... por supuesto, porque hay un cadáver. [...] Si hubiera dicho que primero tenía el brazo así y luego así, parece que por la propia gravedad hace caer el brazo. Si acaba de ser asesinada todavía está blandita..." Aquesta era la conclusió de l'Agatha Christie de la tele matinal. Un dels col·laboradors del programa, Salvador Ortega (presumpte pioner de la policia científica espanyola), es va començar a contradir. Primer assegurava que al lloc de l'assassinat s'hi ha-

Disbarat

"Si acaba de ser asesinada todavía está blandita...", concloïa l'Agatha Christie de la tele matinal

vien trobat petjades de les sabates de la nena. Quan tots li fan veure que la nena no podia caminar (perquè estava morta) l'home riu (insisteixo: riu) i corregeix sobre la marxa: "¡Eran huellas de la gente que estaba por ahí y que al encontrarse el cadáver huían corriendo!" Ara diu blat, ara diu ordi. El més indecent és com a la taula de tertulians feien hipòtesis de com havien matat la nena. Mariló Montero l'anomenava permanentment "la criá", amb una frivolidat impròpia del que hauria de ser un llenguatge periodístic pertinent, neutre i respectuós. Quan aquest tal Salvador Ortega exposava les seves teories les defensava divertit i rient. "¡Ya te digo yo que allí la niña no se ha puesto de pie!", va dir, i va deixar anar quatre riallades com si acabés de fer un acudit. Fernando Ónega intentava oferir una altra versió i aleshores Ortega va insistir: "Sí, pero la tienen que matar. ¡La tienen que matar!", i tornava a esclafir a riure satisfet de la seva teoria. Alguns directius de TVE poden considerar que aquestes tertúlies macabres formen part d'un dret com el de la llibertat d'expressió. En canvi, no cal ser expert en lleis per evidenciar que des de la televisió pública s'està vulnerant una altra qüestió molt important: la de la dignitat d'un menor.

Els anuncis a TVE aniran als tribunals

Les televisions privades recorren que el Govern de l'Estat arxivi la denúncia sobre la publicitat a la cadena pública

FRANCESC BRACERO
Barcelona

La nova batalla entre Televisió Espanyola i les cadenes privades consisteix en la definició d'allò que és publicitat i allò que no ho és. Les televisions comercials portaran el cas als tribunals un dia després que RTVE anunciés que la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació (Setisi), dependent del Ministeri d'Indústria, ha arxivat la denúncia que les televisions comercials van presentar al juliol per l'emissió de publicitat en espais patrocinats.

Les privades, agrupades en la Unió de Televisions Comercials Associades (Uteca), van assegurar ahir que l'arxivament de la seva denúncia "s'integra en la línia d'inactivitat" que ha mantingut la sotsdirecció general de Continuts de la secretaria d'Estat

FERNANDO ALVARADO / EFE

El president d'RTVE, Leopoldo González-Echenique

durant els dos últims anys. En aquest temps, segons la Uteca, s'ha produït un "incompliment creixent i sistemàtic de l'estatut regulador d'RTVE en matèria publicitària".

La Uteca va dir que "recorrerà de manera immediata" la resolució de la Setisi que desestima la denúncia. Les televisions comercials confien "que els tribunals apreciaran l'abús notori que RTVE fa de la figura del patrocini cultural".

La llei de finançament

d'RTVE prohibeix des del 2009 que la corporació pública es financi amb publicitat, però permet que els programes tinguin patrocinis en els quals, segons la Uteca, s'emeten "anuncis en tota regla".

TVE va suprimir la publicitat el 2009 i va substituir aquests ingressos per un percentatge que les cadenes privades paguen sobre la seva facturació anual i una taxa que abonen els operadors de telecomunicacions.●

La nova cap de Comunicació de la Corporació és la manresana Elisabet Ventura

REDACCIÓ | MANRESA

■ El consell de govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) ha aprovat el nomenament de la periodista manresana Elisabet Ventura com a cap de Comunicació i Relacions Institucionals de la CCMA.

Elisabet Ventura és esposa del regidor de Medi Ambient i Sostenibilitat de l'Ajuntament de Manresa, Jordi Serracanta, i i filla de Toni Ventura, exjugador i exentrenador del Club Natació Manresa de waterpolo.

Al capdavant d'aquesta àrea, Elisabet Ventura definirà l'estratègia de comunicació i de les relacions institucionals per a tota la

Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i donarà servei a TV3, Catalunya Ràdio i la mateixa CCMA, tant a nivell de comunicació externa com interna.

La nova responsable també assumirà la relació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals amb el Parlament i el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC), i les relacions institucionals amb les diferents entitats i institucions del país, així com les relacions públiques.

Elisabet Ventura (Manresa, 1980) és llicenciada en Periodisme per la Universitat Autònoma de Barcelona. En més de 10 anys de trajectòria professional a la Cor-

La periodista Elisabet Ventura (Manresa, 1980)

poració Catalana de Mitjans Audiovisuals, ha format part del gabinet de direcció de la Corporació i de la direcció de Comunicació i Relacions Institucionals.

També ha estat responsable de la comunicació de Tecnologia i

de noves plataformes i ha treballat en diferents àmbits en la comunicació tant de Catalunya Ràdio com de TV3.

Anteriorment havia treballat a Ràdio Manresa i en comunicació institucional a nivell local.

CCMA

Mésmitjans

Els presentadors de la nova temporada del 33 ■ TVC

TEMPORADA

El 33: continuisme i alguna novetat

El 33 va presentar ahir la programació de la nova temporada, que segons el director de TVC, Eugeni Sallent, té "un punt continuista però amb moltes novetats". Sallent va recordar que "fa un any es va produir la fusió de la programació infantil i cultural" del canal. Segons el director de TVC, l'objectiu d'aquesta temporada és "fer créixer el canal" per "arribar a més públic amb una programació competitiva i ambiciosa", tenint com a grans interessos "l'actualitat cultural, la divulgació i el coneixement".

Pel que fa a l'actualitat cultural, Sallent va explicar que *33 recomana*, que fins ara era un espai de peces petites, passa a tenir "un format de magazín amb la intenció que es pugui veure els caps de setmana per TV3 i així obrir una oferta a la cultura en el canal generalista". Alguns dels altres programes que integren la proposta cultural de la nova temporada són *Ànima*, *Cinema 3*, *Via llibre*,

Nits de teatre, *La sonora*, *Llatituds*, *Karakia* i *Sala 33*.

L'àmbit dels divulgatius és on es concentren la majoria de novetats. Hi haurà una altra etapa de *Savis*, amb Josep Puigbó; el nou programa de Bibiana Ballbè, *TT*, dedicat als creadors; *Retrats*, en què Jaume Barberà continuarà presentant personatges singulars, però ara fora del plató, i *Cosins germans*, en què Emlpar Moliner i Ferran Torrent viatjaran per les comarques de Catalunya i el País Valencià en un format de *road movie* lúdica, d'oci, gastronòmica i cultural. També s'estrenaran les noves temporades de programes com per exemple *Fotografies*, *Riu avall*, *GR Barcelona*, *Thalassa*, *Quarts de nou*, *Quèquicom* i *Generació digital*.

Per acabar, pel que fa a l'àrea del coneixement, l'oferta se centra en programes documentals com ara *Cronos*, *60 minuts*, *El documental*, *Sputnik* i *Grans documentals*, amb un ampli ventall de temàtiques. ■ REDACCIÓ

CRÍTICA PREMSA

ANTONI
MARIA
PIQUÉ

@AMPIQUE

Els diaris que vénen no seran diaris

Els diaris que vénen oferiran notícies, anàlisi i opinions, sí. Però també seran llibreries, editorials, serveis de relacions personals i institucionals; seran arxius i museus, àgores, areòpags i tertúlies; seran *personal shoppers*, clubs de consumidors, centres de bescanvi i mercats dels encants. Tota aquesta activitat, de fet, no és nova i fa prou temps que roda. Vostè ja veu que el mateix ARA li ofereix 33 títols de la literatura infantil i juvenil, gairebé tots notabilíssims, a preus també notabilíssims. Canviarà, però, l'escala en què els fins ara anomenats diaris desenvoluparan aquelles activitats i moltes més. L'escala serà massiva. Constituiran la seva principal font d'ingressos, més enllà de la publicitat.

Per què aquest pronòstic? Perquè he pogut veure els estats de comptes de tres colossos britànics de la cosa impresa i els seus números ens diuen una cosa ben simple: fan els diners fora del negoci dels diaris. Parlo del Daily Mail General Trust (DMGT), l'editora del -exacte!- *Daily Mail* (dos milions d'exemplars diaris), entre altres diaris com *Metro*, un gratuït que distribueix 1,3 milions de còpies cada dia. Parlo també de News Corporation, editora de *The Sun*, *The Times*, *The Wall Street Journal*, que, tots plegats, sumen 4,7 milions de còpies diàries. En aquest últim cas, els beneficis provenen, sobretot, de les seves operacions de televisió de pagament. El que interessa, però, és DMGT: l'origen dels seus beneficis són les seves divisions de *business-to-business* com Euromoney (que ofereix informació per a empreses, sobretot del sector financer) i d'organització d'esdeveniments com DMG Events, que organitza vora de 80 conferències en 25 països cada any. *The Guardian* (200.000 exemplars diaris), per afegir un tercer exemple, sobreviu gràcies a Guardian Soulmates, la seva web de relacions personals, i Auto Trader, una completíssima web de compra-venda de cotxes. Ja l'hi deia. Els diaris que vénen, per ser diaris, seran moltes coses.

DEPORTES

La Fórmula 1 se queda en Mediapro dos años más

Mediapro alcanzó ayer un acuerdo con Formula One Management (FOM) para renovar los derechos de la Fórmula 1 por dos años más. El presidente de la compañía, Jaume Roures, lo contó en una entrevista a Frecuencia Digital. El grupo había

adquirido en 2009 los derechos, en exclusiva y para toda España, de la emisión televisiva y por internet del Campeonato del Mundo de F-1 durante un periodo de cinco años, hasta 2013. Con este nuevo acuerdo, la empresa se garantiza los derechos dos temporadas más. Falta por ver si Antena 3, cadena que en la actualidad emite la competición, renueva los derechos. Roures no dio más detalles, aunque apuntó que «la Fórmula 1 es muy difícil que vaya al pago» debido a su «seguimiento masivo».

Fernando Alonso

AFP

El Tsunami

Fernández-Galiano: presidente y contable

Los problemas financieros de Unidad Editorial son ya *voz pópuli*. Por ello, el presidente del grupo, **Antonio Fernández-Galiano**, afirmaba en un acto público del diario *El Mundo* que dentro de su empresa actúa como “una especie de ministro de Hacienda, al que le toca cuadrar las cuentas de la propia empresa.” Tras estas declaraciones, se entiende que los problemas de Unidad Editorial vayan *in crescendo*, ya que ocuparse de la contabilidad no es precisamente la función del presidente de un grupo mediático. Su trabajo es diseñar un plan estratégico que evite el hundimiento del proyecto empresarial y saque al grupo de comunicación del atolladero en que se encuentra. No hacer de contable.

Las condiciones de Bruselas a Mas

El presidente de la Generalitat de Cataluña, **Artur Mas**, ha vuelto de su visita a Bruselas hablando de “éxito”, y afirmando que el proyecto soberanista ya es conocido en Europa. Sin embargo, el presidente de la Generalitat sólo pudo hablar de economía e inversiones con los comisarios comunitarios con los que se reunió. De hecho, hubo varios comisarios que rechazaron reunirse con él, mientras que aquellos que aceptaron pusieron como condición hablar de la situación actual económica de Cataluña y no de su desafío soberanista. Dada la negativa europea –que no es ninguna novedad–, es comprensible que Mas haya preferido relajar el tono en sus planes de independencia.

El canal 33 manté l'accent cultural

BARCELONA Redacció

El canal 33 de Televisió de Catalunya va presentar ahir la seva nova temporada, en la qual destaca el manteniment de molts dels programes que el caracteritzen i algunes novetats, entre les quals l'espai *33 recomana* exercirà de finestra cultural del canal.

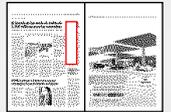
Ferran Torrent i Empar Moliner presentaran a partir del primer trimestre del 2014 *Cosins germans*, un programa de lleure, cultura i gastronomia com a espais comuns de Catalunya i la Comunitat Valenciana.

Josep Puigbò tornarà a la programació amb una nova etapa de *(S)avis*, en la qual dirigirà i presentarà aquest programa que dona a conèixer persones d'edat amb valors i experiències interessants per transmetre.

José Luis Gallego dirigirà i presentarà la segona temporada de *Riu avall*, produït per Júlia Otero, que descobrirà els rius catalans junt amb els seus paisatges naturals i humans.

Jaume Barberà dirigirà *Retrats*, en el qual interrelacionarà els personatges amb l'àmbit diari en què es mouen.

Bibiana Ballbè presentarà *TT*, un programa que explora "els límits de la creativitat".●

La fiesta del Día del Vendedor de Prensa se celebra mañana en Madrid

elEconomista MADRID.

La Asociación de Vendedores Profesionales de Prensa de Madrid (AVPPM) celebra mañana, 5 de octubre, el Día del Vendedor de Prensa, una tradición recuperada hace 14 años por esta institución. Al caer esta festividad en sábado, hoy a las diez horas la Junta Directiva de la asociación hará entrega de la "prensa del día" a la alcaldesa de Madrid, Ana Botella, en su despacho del Palacio de Cibeles, según informa un comunicado de la organización gremial. Asimismo, en gran parte de los quioscos de prensa de Madrid se obsequiará a los clientes con un clavel, distinguiendo así este día del resto. La asociación recuerda que antaño cada 5 de octubre los vendedores festejaban el día por todo lo alto. A primera hora de la mañana era costumbre que los vendedores se dirigieran a la Plaza de la Villa para ofrecer los periódicos al alcalde de Madrid, y a última hora de la tarde se reunían con sus familias en una popular cena de confraternidad, que anualmente organizaba el desaparecido Montepío Benéfico de Vendedores de Prensa.

REGULACIÓ

El CAC es reuneix amb els seus homòlegs

El president del Consell Audiovisual de Catalunya (CAC), Roger Loppacher, participa en la 38a reunió de la Plataforma Europea d'Autoritats Reguladores de l'Audiovisual (EPRA), que acaba avui a Vilnius (Lituània). En la reunió hi participen més de 160 representants d'organismes reguladors de 42 països, així com representants de la Comissió

Europea i del Consell d'Europa. L'objectiu de la trobada és considerar conjuntament la regulació del vídeo sota demanda en vista del creixement que estan experimentant aquests nous serveis audiovisuals. Entre altres aspectes, s'hi analitzen les bones pràctiques que es duen a terme i la metodologia per supervisar-les. ■ REDACCIÓ

Mediapro venderá los derechos de la Fórmula 1 hasta 2015

J. Montalvo. Madrid

Mediapro pondrá a la venta entre las televisiones españolas la emisión de la Fórmula 1 para los dos próximos años, tras llegar a un acuerdo con el la sociedad Formula One Management (FOM), propietaria de los derechos, para extender hasta 2015 su actual contrato, según ha revelado Jaume Roures, socio de la compañía, en una entrevista con *Frecuencia Digital*.

El grupo compró en 2009 los derechos audiovisuales, en exclusiva y para todo el territorio español, del Campeonato del Mundo de Fórmula 1 para cinco años.

Antena 3 emite ahora la Fórmula 1, tras comprar a Mediapro los derechos de las temporadas de 2012 y 2013 por unos 85 millones, después de que La Sexta, que venía emitiendo la competición, no pudiera hacer frente a uno de los pagos. Antena 3 compró La Sexta en 2011.

Es manté l'aportació a la CCMA de 225 milions anuals

Redacció

BARCELONA

La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) té garantida l'aportació del govern de 225 milions d'euros –la mateixa quantitat d'aquest any– fins al 2016. Així ho estableix el contracte programa 2013-2016, que blinda el finançament mixt de Catalunya Ràdio i TV3, ja que considera que la publicitat és una font d'ingressos irrenunciable, a més de contribuir a normalitzar el català. El text també fixa en un mínim del 25% i un màxim del 35% el percentatge de projectes audiovisuals produïts o coproduïts amb empreses del sector. ■

PARA "ALGO GRANDE"

Apple contrata a un experto en televisión por cable

El ex vicepresidente Senior en Cablelabs –un consorcio que engloba televisiones por cable de EE UU–, Jean-François Mulé, ha sido contratado como nuevo director de ingeniería en Apple, lo que sugiere que la compañía de Cupertino planea apostar mucho más fuerte por sus productos Apple TV. Lo ha revelado el propio Mulé en su página de LinkedIn, donde en una breve publicación se describe como "inspirado y parte de algo grande", en referencia a su proyecto en Apple.